

ὄψωνιο δὲ τούτου καὶ τὸ τετράγωνον πολυ- A
 γωνοειδὲς φαίνεται· ἐὰν δὲ πλείον ἀφιστῇ,
 κύκλον ῥότος γὰρ κώνου τῆς τῆς ὄψωνιο ἐκ-
 πίπτουσα, ἀφιστεῖται τῆς ῥότου εἰς τὸ πῶ-
 ρον αἰὲρ εἰς τὰς γωνίας ὀρθογώνου τῆς
 ὄψωνιο, διὰ τὸ ἀδενεῖς εἶναι καὶ ὀλίγα, οὐχ ὀ-
 ροσι, πλείον ὅτι ὀρθογώνου γινόμε-
 νου αἰ δὲ εἰς τὸ μέσον περιπίπτουσα, ἀδρόα
 καὶ ἰσχυρὰ οὖσα, διακρίνει ἐξ ἑσθῆς αἰὲρ οὐ
 ἔντος τῆς ῥότου, δυνάται καὶ τὰ ἐν τῆς
 γωνίας ὄψωνιο πῶρον δὲ αὐτῆς γινόμενον, ἀδ-
 ναῖται. διὸ καὶ ἡ περιφέρεια ἀπερὶ αὐτὴν, ὀδύτα
 φαίνεται, καὶ ἡ σελῶν ὑπὸ ὀδύτα ἀπερὶ ῥο-
 δάμ θηκαὶ τῆ ὀδύτα, ἐὰν μὴ καὶ [τὸ] πλά-
 τος, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπερὶ ῥοδάν γινόμενον αἰ
 ἔφατε περιπίπτουσα. ἐξ ἑσθῆς αἰὲρ γὰρ οὐσης τῆς
 ἀπερὶ ῥοδίας, δυνάται διακρίνειν αἰ ὄψωνιο, ὀ-
 σα ἐξ ὄψωνιο ὅτι θάτερον θάτερον μέρος
 τῆς ἀπερὶ ῥοδίας πῶρον δὲ γινόμενον, οὐ δια-
 ἀτείνεται, ἀλλὰ δοκεῖ αὐτῆς εἶναι ἴσου. διὸ καὶ
 ὀδύτα φαίνεται. ὅτι ἀπὸ τῆς σελῶν
 σφαιροειδὲς οὖσης, ὀδύτα ὄψωνιο ὅταν ἡ
 διχότομος; ἢ [ὅτι] ἐν τῷ αὐτῷ ὀππὲς ὀψωνιο
 ὄψωνιο γίνονται, καὶ ἡ τῶ κύκλου ἀπερὶ ῥοδίας,
 ὡς ὁ ἥλιος ποιεῖ ἀπερὶ ῥοδίας τῆ σελῶν,
 ὅτε δὲ τῆς ῥοδίας, ὀδύτα γινόμενον ὀψωνιο
 ὁ ἥλιος. ἐπεὶ γὰρ ἀνάγκη τὸ ἀπερὶ ῥοδίας τὰς
 ὄψωνιο πῶρον σφαιρῶν, κύκλον ὄψωνιο, ἢ δὲ
 σελῶν σφαιροειδὲς, καὶ ὁ ἥλιος ὄψωνιο αὐτῶν,
 κύκλος αἰ εἶναι ἢ ὑπὸ τῆς ἡλίου γινόμενον. ὅτι
 οὐκ, ὅταν αἰὲρ εἰς ἀναπλάσσειν ἡμῶν γίνονται, ὄψωνιο
 φαίνεται, καὶ δοκεῖ παρὰ ἡλίου εἶναι. ὅταν δὲ
 παρὰ ἡλίου διὰ τῶν τῆς ἡλίου μεταβάσσειν,
 ἢ ἀπερὶ ῥοδίας αὐτῶν καὶ τῶν ὄψωνιο γίνονται
 ὡς τὸ ὀδύτα φαίνεται, τὸ δὲ ἕτερον μέρος, ἀ-
 περὶ ῥοδίας, ὅτι ἐξ ἀναπλάσσειν τῆ ὄψωνιο ἡμ-
 σφαιροειδὲς, τὸ δὲ πῶρον ἐφαίνετο ἡμικύκλιον.
 αἰεὶ γὰρ ἡ σελῶν κατ' ἀντικρὺ ὅτι τῆς ὄ-
 ψωνιο, ἀλλ' ὅταν ὁ ἥλιος ὀππὲς ῥοδίας, οὐχ ὀρ-
 ὄψωνιο, καὶ ἀναπλάσσειν καὶ τῶ ὄψωνιο ἐκ
 τῆ μέσου ὅτι ὀππὲς ῥοδίας ὁ ἥλιος, ἐκκλινέ-
 στερον ἡμῶν ποιεῖ τὸν κύκλον. οὕτω δὲ πῶρον
 μέρος ἀπερὶ ῥοδίας τῶν ὄψωνιο κύκλος, κώνου τομῆ
 ἐμφερὲς ἐξ ὄψωνιο, μίλιου εἰδὲς δὲ φαίνεται, ὅταν
 ἡ ἥλιος μεταβῆ. ὅταν γὰρ καὶ τῶ ὄψωνιο σφαι-
 ροειδὲς, καὶ ἡ διχότομος φαίνεται, ὁ κύκλος ὁ
 τῆς ἡλίου γίνονται, ἀπερὶ ῥοδίας φαίνεται ἢ τῆς
 κύκλου. οὐ γὰρ ὅτι κατ' ὀδύτα ὅτι τῆ ὄψωνιο, ἀλλὰ παρὰ
 ῥοδίας πῶρον τὸ δὲ γινόμενον, καὶ διὰ τῆ αὐτῆς
 σημείων τῆς κύκλου ὄψωνιο, ἀλλὰ τῆς μίλιου εἰδὲς φαίνεται.

Proximū est, cum quadratum speciē mul-
 tilinguli repræsentat, atque etiam circuli, si
 ampliùs remoueamur. Cum enim aspectus
 procidētia turbinis speciē figuretur, quo-
 ties figura vterius seposita est, aspectus,
 qui se in angulos spargunt, quoniam & im-
 becilli, & pauci sunt, tē assequi nequeunt:
 qui autem mediam in partem concurrūt,
 hi nimirū persistere possunt, utpote vni-
 uersi, & validi. Ergo cū figura propē posita
 est, anguli quoque aspici possunt, aucto in-
 tervallo non possunt. Quamobrem circu-
 laris etiam linea remota recta esse vide-
 tur: & Luna rectis cōtineri die octauo vi-
 detur, si aspectus non latitudinē, sed lineā
 circumdantem ineant. Vt. n. cum circunfe-
 rentia propē posita est, quanto pars altera
 orbis, quā altera, propius sit, aspectus di-
 scernerē potest: ita cum procul abest, recte
 sentire non potest: sed ex xquo partiū
 situ cernere sibi videtur, itaq. rectā etiam
 iudicat. 6 Cur Lunā, quæ in sphaeræ fa-
 ciē conglobatur, rectā eum semiplena est
 cernimus: An quoniam eodem in plano as-
 pectus noster versatur, & circuli ambitus,
 quem Lunæ sol ingruens facit. Quod cum
 agitur, Sol recta linea videtur. Cum enim
 quod suum aspectū sphaeræ admouerit, or-
 bem videre necesse sit. Luna autē sphaeræ
 faciē gerat, eamq. Sol aspiciat, orbis pro-
 fectō id esse debet, quod à Sole efficitur.
 Hic ergo cum è regione se nobis præbet,
 totus videtur, itaque plenilunium iā appa-
 ret. Cum autē mutatur, & præterit, propter
 Solis discessum portio eius aspici potest.
 Itaque fit, vt Luna altera parte recta vi-
 deatur, cum altera orbem colligat, quon-
 iam hemisphaerium aspectui ex diuerso
 positum est, quod semicirculum repræ-
 sentat. Semper enim aspectui obuia Lu-
 na est: quoties tamen Sol radios admo-
 uerit suos, aspici nequit. Repletur post
 diem octauum de medio, quia paulatim
 euadens, orbem nobis exhibet propen-
 siosem. Cūque ita circulus aspectui se
 opponit, sectionem turbinis imitatur,
 curuatur in cornua iam Sole dimoto. Vbi
 enim circumferentia Solis ad puncta de-
 uenerit vltima, per quam orbis æqua
 F portione secari videtur, circumferentia
 ipsius orbis apparet. Non enim insuper
 ex aduerso oculis est, sed iam præterite
 incepit. Quod cum ita agatur, ac cir-
 culus, siue orbis per eadem ducatur pun-
 cta, curuati in cornua necesse est: